

A.YAĞMUR TUNALI

HUKUKSUZLUK

Milletin Şerefine Dolanan Hukuksuzluk

A. Yağmur Tunalı

Yaşı otuzun altında olanlar, hep **Erdoğan**'ı başta gördüler. Devlet idaresi her zaman böyle belirsizliklerle yürür zannedebilirler. İşler, baştakinin nasıl olduysa inandığı veya inandığını zannettiği doğrulanmamış doğru dayatmasına göre, dünyanın tersine şekillendiğini sananlar bile olur. En azından, bu kesin inancın hayatta ve hatta yaradılıştaki karşılığını görmekte zorlanırlar.

Hayal kurgusu, hayatı yıkar hale gelir, görürler. Buna rağmen yıkanın sebep olduğu bu bozgunu fark etmediğine veya fark etmeyeceğine akıl erdiremeyebilirler. Dedim ya, yeni nesiller bu işler öteden beri hep böyle olur zannedecek derecede düşünceden uzaklaştıkları bir psikolojik kabule düşürülmüş olabilirler. Onlara bir açıklamada bulunmak gerekiyor. Böyle bir görevimiz ve borcumuz da var.

Eskiye kötöleyenler kötülöklere battılar

Türkiye'de her zaman sürprizlere açık bir hayatımız oldu. Fakat sürprize açık olmayan, tanımlanmış, keyfiliğe imkân vermeyen, tam uygulanamasa da büyük ölçüde kurallarla çerçeveli bir yaşama düzenimiz vardı. Hiçbir devlet yetkilisinin müdahale edemeyeceği, değiştiremeyeceği özel alanlarımız vardı. Kabul edilmiş haklarımız vardı. Sonuna kadar eleştirme hakkımız vardı. Usulünce hesap sorma hakkımız vardı. Biz halktık ve seçtiklerimiz bize bağıp çağırılmazlardı.

Eskiye kötöleyenlere bakmayınız. Şimdi var olan kötülöklere birçoğu eski hayatımızda yoktu. Olanlar da bu kadar yaygın değildi. Yolsuzluk, hırsızlık, yağma gibi yüz kızartıcı işlerin normal kabul edilmesi söz konusu olamazdı. Bunlar lanetlenen işlerdi. Kanun önünde de, vatandaş önünde de suçtu. Her yerde ve her zaman olduğu gibi suç işleyen olurdu fakat er geç cezalandırılacağı inancı vardı. Bu, eskiyle yeninin çok temel bir farkı.

Eski asırlardan gelen "Devletin malı deniz, yemeyen domuz" tekerlemesi-deyimi yiyicileri hicveden ağır bir cümledir. "Böyle gelmiş böyle gider" cümlesinin kabullenilmiş çaresizliğe benzer duygusuyla birleşince yükü daha da ağırlaşır. Buna rağmen bu sözde de bir yergi vardı.

Vatandaş azarlanamaz

Yaşadığımız yakın dönemlerle kıyaslayarak gidelim: Yeri gelince her zaman eleştirmekten geri durmadığımız **Demirel**, **Ecevit** ve **Özal**, kendilerine en ağır sözlerle yüklenenlere karşı "devlet düşmanı, şunun bunun adamı" deseler kıyamet kopardı. Böyle bir sıfat yakıştıranlar halkı karşısında bulur ve bir daha böyle bir söz edemeyecek hale getirilirlerdi. Merak ediyorsanız daha ilerisini de söyleyeyim, Başbakanı karşı dava açabilir ve haklıysak kazanabilirdik.

Şimdi başka bir yere geldik. "Türkiye'de akıl almaz işler oluyor" diyecek halimiz kalmadı. Eskiden hiç rastlanmayacak veya on yıllarda bir görülecek işler artık bir günde ve hatta saatler içinde oluyor. Çünkü yeni siyasetimizin ve onlara uyan veya uymadığını göstermeyen-gösteremeyen toplumun akla düşman akılsızlığı temsil eder hale gelişi bizi şaşkınlıktırdı. Her zaman yazıyorum, yaşadığımız yeni tip bir cinnettir. Bazı örnekler gerçekten kan dondurur mahiyettedir.

Hani Anayasa?

Kökten bozulma sürecini hatırlayalım: **Erdoğan** Cumhurbaşkanı olunca, parti genel başkanı gibi hareket etmeye devam etti. Anayasa'ya göre, Cumhurbaşkanı tarafsızdı. Parti siyaseti yapamazdı,

yaptı. Madem o anayasaya uymuyor, biz anayasayı ona uyduralım demek gibi, olmaz-olamaz bir işe giriştik. Partili Cumhurbaşkanlığına geçtik.

Alışan duramaz. Kanun nizam dinlememenin sonu yoktu. İhlaller çorap söküğü gibi geldi. Anayasa'ya bir defa değil, defalarca uyulmadı. Anayasa'da ve kanunlarda yeni rejime göre değişmesi gereken maddeler vardı. Onları "kullanmak için" değiştirmediler. Evet utanarak söylüyorum, kullanmak için değiştirmediler. Mesela, tarafsız Cumhurbaşkanı için düşünülen sorumsuzluk maddesi hâlâ duruyor. Onun Anayasa'ya konuş sebebi belli: Eski sistemde, temsil makamındaki Cumhurbaşkanı, partiler üstü, yukarda bir yerde konumlandırılmıştı. Sıkı bir zırhla korunur ve hakkında ileri geri konuşulamazdı. Konuşulursa suç olurdu.

Öyle, herkese eşit mesafede duracak, koruyucu-kollayıcı bir Cumhurbaşkanımız yok artık. Şimdiki partili ve diğerlerinin amansız rakibi. Ağız dalaşından, hakarete kadar her şey var. Cumhurbaşkanının başı her istediğini herkese söylüyor. Tuhafı şu ki kimse ona aynı sözlerini tekrar veya iade yoluyla bile cevap veremiyor. Verirse eski Cumhurbaşkanı tarifine göre düzenlenmiş ve değiştirilmemiş maddeye göre hemen dava açılıyor. Sonsuz yetki, sıfır sorumluluk hali böyle doğdu, böyle yaşanıyor.

Bilelim ki hayatımızı boğan bir iştir. Yönetenler, girdikleri bu yoldan dönemeyebilirler. Bu değneksiz gezer hale geldikleri köyde efelenme rahatlığından dönmek istemeyeceklerdir. Biz döndüreceğiz.

Dönülecek yol

Bu yol felakettir. "Faiz sebep.." demek otoyolda tersten seyretmeye çalışmak gibi bir şeydi. Bu tersliği biz mahkum edemeyince, "Ben neymişim be Abi!?" görmemişliğinin şehvetiyle her alana yayıldı. Bunu görmezlikten gelemeyiz. Yaz-boza giden bu keyfilik, güç gösterme çocukluğunun sonucudur. Felaket sebebidir.

Her işi tek kişiye vererek uçacağımızı söyleyenlere kanmamız bu yolu açtı. Görülmemiş bir rejime geçişi kabul ettik. Kanunu-nizamı gözeten, temsil eden bir Cumhurbaşkanımız vardı. Şimdi her şey iki dudağın arasında bir tek adamımız var. Bırakın 21. asrı, belki devletler tarihinde pek görülmemiş bir iştir. Türk tarihinde eş benzeri değil, izi yoktur.

Altı yılda üç kat fakirleşmemiz bu keyfilikle geldi. Çıkacağımız dehliz budur. Beni günlük siyasetin çekişmeleri, şu parti bu parti değil bu ilgilendiriyor. Başımıza gelenlerin sebebi içine düştüğümüz keyfiliktir. Biz partisiz gözler, memleket dertlileri görecek ve söyleyeceğiz. Şu gelen seçimler bu bozgunu yavaşlatmak ve mümkünse durdurmak için önemlidir. Türkiye'yi tek adamdan kurtarmak ve kurallı-kurumlu, başı sonu belli bir rejime dönmek ana meseledir.

Cumhurbaşkanı yemini

Niye böyle olduğunu anlamak için hadi onu da hatırlatayım: Anayasayı açın ve Cumhurbaşkanı yeminini okuyun! Orada tarafsız bir Cumhurbaşkanı göreceksiniz. Erdoğan Meclis'te o yemini okudu. Anayasa'nın 103. maddesinde yer alan o metnin sonu şöyledir: " ...üzerime aldığım görevi **TARAFSIZLIKLA yerine getirmek için bütün gücümle çalışacağıma Büyük Türk Milleti ve tarih huzurunda, namusum ve şerefim üzerine and içerim.**"

Bu hususu sessiz geçemeyiz. Cumhurbaşkanı, bakanlar, milletvekilleri veya başka yetkililerin yemini "namus ve şeref üzerine"dir. Yeminlerine göre kurallara uymayı namus ve şeref meselesi saydıklarını ilan ederler. Namus ve şerefleri üzerine yemin edenler, namus ve şereflerini koruyabiliyorlar mı? Bakacağımız ve sorgulayacağımız bir mesele de budur. Kendi namus ve şereflerini düşünüp düşünmediklerini yapıp ettiklerinden gördüğünüz kadarıyla anlarsınız. Bunu

onlara hatırlatmak ve kurallara, hakka-hukuka uymalarını istemek hem hakkınız, hem vazifenizdir.

Dahasını söyleyeceğim: Yönetenlerin, kurallara ve yeminlerine uymamakla milletin namusunu ve şerefini lekelediklerini görmek zorundasınız. Görmek yetmez, söyleyeceksiniz. Yola gelmelerini ihtar edeceksiniz. Bu da yetmez. Düzelmiyorlarsa başınızdaki atacak bir namus göstereceksiniz.

Konuşulacak ana konu, bu hak-hukuk ve namus-şeref meselesidir.